

Чл. 2.) Турскыѣ подданицы можѣтъ да придобываѣтъ ступанството на чужды кораби, и да ги пуштаѣтъ да плуваѣтъ съ Турско знаме и подѣ същитѣ условія какѣто плуваѣтъ и Турскыѣ кораби; но обезателството на ступанството имѣ не може да съдърѣжа въ полза на чужденецѣ, никое съгласіе или нѣкое условіе, противны на предидущія членѣ, въ противенѣтъ случай корабѣтъ са конфискува (освоява въ полза на Правителството).

Чл. 3.) Доброволната проданѣ на цѣлъ корабѣ или на една негова часть, станѣла было преди плуванѣето было въ времето на плуванѣето, трѣба да са извършва чрѣзъ званично дѣйствиѣ, предѣ търговско сѣдилище или търговско писалище, ако проданѣта става въ Османската Дърѣжава, ако ли пѣкъ става въ чуждина, тогазѣ предѣ консулыѣтъ на Турското Правителство, въ противенѣтъ случай тя са уничтожава. Когато нѣма търговско сѣдилище или търговско писалище, въ мѣстото дѣто са продава въ Турція, продавателныѣтъ документѣ може да са съчини предѣ мѣстныя Съвѣтъ съ задълженіе обаче да са съобрази на най-ближнето мореплавателно сѣдилище или търговско писалище; а когато нѣма Турскыѣ консулѣ въ чуждото мѣсто, тогазѣ предѣ надлежното Началство на туй мѣсто, съ задълженіе да са извѣсти на най-ближния Турскыѣ консулѣ.

Чл. 4.) Разновидныѣтъ кораби, макарѣ и да са движимы, подлежатѣ, какѣто и недвижимыѣтъ стежанія, подѣ секвестранѣе въ рѣцѣ на трети лица; т. е. ако са нѣкога продадѣтъ на трети лица отѣ ступаныѣтъ имѣ, които има да даватѣ за корабитѣ си, заеодавцыѣтъ имѣ можѣтъ да секвестриратѣ реченыѣтъ кораби въ рѣцѣтъ на третитѣ копувачи, и да ги продадѣтъ чрѣзъ Началството за да земаѣтъ заемитѣ си. Слѣдователно, подобныѣтъ кораби подлежатѣ на дълговетѣ на ступанина и особенно на колкото опривилегированы Законѣтъ опредѣля.

Чл. 5.) Опривилегированы сѣ и са предпочитатѣ едни отѣ други слѣдующыѣтъ дългове, спорѣдѣ реда по който са написватѣ какѣто слѣдува: